

- 6) udostępnianie urządzeń technicznych oraz udzielanie pomocy w wyposażeniu szkół Ministerstwa Oświaty i ich warsztatów,
- 7) udział w ustalaniu nomenklatury specjalności szkolenia i w planowaniu szkolenia młodzieży,
- 8) zatrudnianie absolwentów szkół zawodowych.

§ 5. 1. Celem zabezpieczenia pełnego powiązania przekazywanych szkół zawodowych z zakładami produkcyjnymi i w związku z tym zapewnienia im warunków funkcjonowania i rozwoju ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) zapewnią pomoc w obsadzie kadrowej szkół, zaopatrywanie szkół w zamówienia produkcyjno-szkoleniowe, w odpowiednią dokumentację, w pomoc techniczną w produkcji, odbiór gotowej produkcji i realizować będą nadal wszelkie inne dotychczasowe świadczenia resortów i zakładów pracy na rzecz szkół. Uwzględnić przy tym należy szczególne warunki szkół przejętych z Ministerstwa Przemysłu Drobniego i Rzemiosła.

2. Minister Oświaty zapewni upoważnionym przedstawicielom zainteresowanych resortów możliwość zapoznawania się z przebiegiem i wynikami nauczania i wychowania w szkołach.

3. Szczegółowe zarządzenia w tych sprawach wydadzą kierownicy resortów w porozumieniu z Ministrem Oświaty równocześnie z przejęciem szkół przez Ministerstwo Oświaty.

4. Minister Oświaty będzie przedstawiał Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej do wypowiedzenia się projekty planów szkolenia w dziale szkolnictwa zawodowego.

§ 6. Przepisy § 5 ust. 1 stosuje się odpowiednio do zakładów szkolenia inwalidów podległych Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej. Szczegółowe zarządzenia w tych sprawach wydadzą kierownicy resortów w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej.

§ 7. Kierownicy resortów w porozumieniu z Ministrem Oświaty w ciągu roku od przekazania szkół wydadzą szczegółowe przepisy określające zakres i organizację pracy szkoleniowej resortu oraz jego współpracy ze szkołami zawodowymi Ministerstwa Oświaty.

§ 8. Pracownicy i uczniowie szkół zawodowych przejętych przez Ministra Oświaty zachowują uprawnienia przewidziane w przepisach szczególnych.

§ 9. 1. Minister Oświaty w porozumieniu z właściwym ministrem lub kierownikiem urzędu centralnego ustali, którzy pracownicy z zarządów szkolenia zawodowego przejdą do pracy w resorcie oświaty. Pracownicy ci po przejściu do resortu oświaty zachowują uprawnienia przysługujące im na podstawie przepisów szczególnych.

2. Zmiany w obsadzie personalnej, wynikające z przejęcia przez Ministra Oświaty szkolnictwa zawodowego i likwidacji zarządów szkolenia zawodowego, powinny być dokonane w ciągu roku od dnia likwidacji Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego, a w stosunku do innych poszczególnych zarządów szkolenia zawodowego — w ciągu roku od dnia ich likwidacji.

§ 10. W związku z przejęciem szkolnictwa zawodowego i likwidacją zarządów szkolenia zawodowego zobowiązuje się właściwych ministrów (kierowników urzędów centralnych)

oraz prezydów wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi) do zapewnienia zwalnianym pracownikom zatrudnienia w szkołach lub innych zakładach pracy.

§ 11. 1. Szkoły zawodowe Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego przechodzą do Ministerstwa Oświaty z pełnym budżetem na rok 1956. Budżet ten do końca 1956 r. będzie realizowany centralnie według dotychczasowych zasad.

2. Finansowanie i kontrola działalności finansowo-gospodarczej szkół przejętych od resortów w roku 1956 będą prowadzone przez resorty na dotychczasowych zasadach do końca roku 1956.

§ 12. 1. Ministerstwa i urzędy centralne wymienione w § 1 ust. 1 lit. a) opracują w terminach ustalonych przez Przewodniczącą Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz Ministra Finansów projekty planów gospodarczych i preliminarzy budżetowych szkolnictwa zawodowego na rok 1957 i przedłożą je Ministerstwu Oświaty w celu włączenia ich do zbiorczego projektu planu i preliminarza budżetowego resortu oświaty na rok 1957.

2. Ministerstwa i urzędy centralne wymienione w § 1 ust. 1 lit. b) opracują projekty planów gospodarczych i preliminarzy budżetowych szkolnictwa zawodowego na rok 1957 według dotychczasowych zasad i przedłożą je Ministerstwu Oświaty do zaopiniowania na 10 dni przed terminem złożenia ich w Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i w Ministerstwie Finansów.

§ 13. Przekazanie szkół zawodowych Ministrowi Oświaty nie może spowodować zmniejszenia jakichkolwiek neodpłatnych świadczeń zakładów pracy i resortów na rzecz szkół zawodowych.

§ 14. Zobowiązuje się ministerstwa (urzędy centralne) wymienione w § 1 do prowadzenia na dotychczasowych zasadach prac związanych z wykonawstwem inwestycji i kapitalnych remontów w zakresie szkolnictwa zawodowego na 1956 r. oraz do włączenia do projektu planu inwestycyjnego na 1957 r. inwestycji nie dokończonych w 1956 r. oraz przewidzianych do rozpoczęcia w 1957 r. Wymienione ministerstwa (urzędy centralne) przeprowadzą również prace przygotowawcze związane z włączeniem do planu 1957 r. tych inwestycji.

§ 15. 1. Na wniosek Ministra Oświaty kierownicy resortów wymienionych w § 1 zabezpieczą w latach 1956 i 1957 wykonawstwo tytułów inwestycyjnych przekazanych szkół.

2. Kierownicy tych resortów w porozumieniu z Przewodniczącą Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego prześlą Ministrowi Oświaty limity inwestycji szkolnych na rok 1957 i na następne lata planu pięcioletniego w terminie dwu miesięcy od dnia wejścia w życie uchwały.

§ 16. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Oświaty, Ministrowi Finansów oraz innym zainteresowanym resortom.

§ 17. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

1006

UCHWAŁA Nr 621 RADY MINISTRÓW

z dnia 6 października 1956 r.

w sprawie skróconego czasu pracy w niektórych zakładach pracy wchodzących w skład resortu łączności.

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 19 kwietnia 1950 r. o skróconym czasie pracy szczególnie uciążliwej lub wykonywanej w szkodliwych warunkach (Dz. U. Nr 20, poz. 174) Rada

Ministrów na wniosek Ministra Łączności i po zasięgnięciu opinii Centralnej Rady Związków Zawodowych uchwała, co następuje:

§ 1. Wprowadza się skrócony czas pracy dla pracowników telefonicznych central automatycznych w Warszawie:

- a) zatrudnionych w centrali automatycznej „Czackiego” (bez warsztatów),
- b) zatrudnionych w pomiarowni, siłowni i agregatorni centrali automatycznej „Mokotów”,
- c) konserwujących centralę abonencką Ministerstwa Finansów.

§ 2. Czas pracy pracowników zatrudnionych w zakładach i na stanowiskach określonych w § 1 ogranicza się do 6 godzin na dobę i 36 godzin tygodniowo.

§ 3. W przypadku trudności uniemożliwiających ruch ciągły zakładu, przy skróconym czasie pracy kierownictwo zakładu może — po każdorazowym uzyskaniu zezwolenia właściwego technicznego inspektora pracy — przedłużyć czas pracy ponad 36 godzin do 42 godzin tygodniowo, z tym że praca

ponad 36 godzin tygodniowo opłacana będzie według zasad przewidzianych dla wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych.

§ 4. Pracownicy zatrudnieni w niedzielę muszą otrzymywać w zamian wolny dzień w tygodniu, z tym że co 3 tygodnie dzień odpoczynku powinien przypadać w niedzielę.

§ 5. Minister Łączności w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i zarządem głównym właściwego związku zawodowego może przywrócić normalny czas pracy w zakładach pracy i na stanowiskach roboczych określonych w § 1 po zastosowaniu takich urządzeń ochronnych, które usuną szczególną szkodliwość warunków pracy dla zdrowia.

§ 6. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Nowak

1007

UCHWAŁA Nr 608 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 3 października 1956 r.

w sprawie przekazania Głównemu Urzędowi Statystycznemu prac statystyczno-sprawozdawczych w zakresie racjonalizatorstwa pracowniczego oraz w sprawie likwidacji prac statystyczno-sprawozdawczych w zakresie współzawodnictwa pracy.

Na wniosek Centralnej Rady Związków Zawodowych Prezydium Rządu uchwała, co następuje:

§ 1. Zleca się Głównemu Urzędowi Statystycznemu prowadzenie prac statystyczno-sprawozdawczych w zakresie racjonalizatorstwa pracowniczego, przekazanych Centralnej Radzie Związków Zawodowych na podstawie uchwały nr 32 Prezydium Rządu z dnia 30 stycznia 1954 r. w sprawie przekazania przez Główny Urząd Statystyczny Centralnej Radzie

Związków Zawodowych prowadzenia niektórych prac statystyczno-sprawozdawczych (Monitor Polski Nr A-15, poz. 308).

§ 2. Prace statystyczno-sprawozdawcze w zakresie współzawodnictwa pracy ulegają likwidacji z dniem wejścia w życie uchwały.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Nowak

1008

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 16 października 1956 r.

w sprawie określenia norm kosztów uzyskania wynagrodzeń dla osób wykonujących twórczość lub działalność lutniczą.

Na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 7, poz. 41) zarządza się, co następuje:

§ 1. Koszty uzyskania wynagrodzeń przez osoby wykonujące twórczość lub działalność lutniczą, których przychody za świadczenie usług podlegają przepisom o podatku od wynagrodzeń na podstawie zarządzenia Ministra Finansów z dnia 17 maja 1956 r. zmieniającego zarządzenie z dnia 6 czerwca 1951 r. w sprawie określenia rodzajów przychodów za świad-

czenia usług podlegających opodatkowaniu według przepisów o podatku od wynagrodzeń oraz podlegających opodatkowaniu według przepisów o podatku obrotowym (Monitor Polski Nr 44, poz. 529) określa się na 50% w stosunku do otrzymanego wynagrodzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1956 r.

Minister Finansów: z upoważnienia H. Kotlicki
Dyrektor Generalny

1009

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 10 października 1956 r.

w sprawie zasad i warunków rozliczenia się z byłymi właścicielami gospodarstw nabytych na podstawie przepisów o reformie rolnej lub o ustroju rolnym i osadnictwie, które jako opuszczone przeszły na własność Państwa.

Na podstawie art. 16 dekretu z dnia 18 kwietnia 1955 r. o uwłaszczeniu i o uregulowaniu innych spraw związanych z reformą rolną i osadnictwem rolnym (Dz. U. Nr 18, poz. 107) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Byłych właścicieli gospodarstw (działek itp.) nadanych im w trybie przepisów o reformie rolnej lub osadnic-

twie rolnym, które jako opuszczone przeszły na własność Państwa, obciąża się wartością zniszczeń i ubytków stwierdzonych w opuszczonych gospodarstwach.

2. Jeśli były właściciel poczynił w gospodarstwie nakłady, od wartości zniszczeń i ubytków odlicza się wartość nakładów.